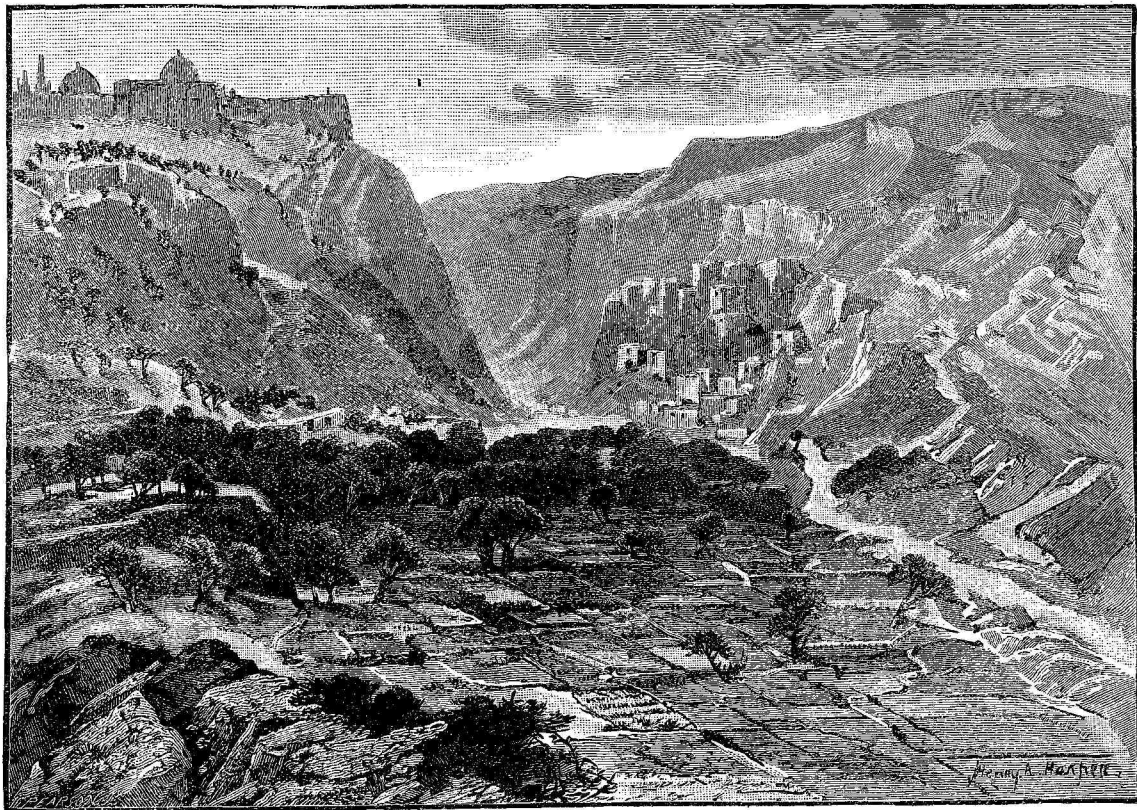

τισταὶ αὐξάνουσι ταχέως εἰς ἀριθμὸν καὶ πλοῦτον. Ὡς φαίνεται δὲ οἱ Ἰουδαῖοι ἔχουν νὰ διαδραματίσουν σπουδαῖον μέρος εἰς τὰς τύχας τοῦ κόσμου. Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶναι ἡ μεγάλη ἐν τῷ κόσμῳ ἐξουσιάζουσα τοῦ ἐνὸς ἑκτοῦ τῆς ὅλης ξηρᾶς τῆς γῆς! Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ μικτοῦ πληθυσμοῦ, ὅλων σχεδὸν τῶν γνωστῶν φυλῶν καὶ θρησκευμάτων τοῦ κόσμου ἀναβαίνοντος εἰς 250 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύρια ψυχῶν!!

εἰς τὴν ὁποίαν ῥέει, εἶναι καταπράσινοσέ νῦν αἱ ἄλλαι κοιλάδες περὶ τῆς πόλεως εἶναι ἐρημοὶ καὶ ξηραὶ. Ἐδῶ εὐρίσκει τις, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὴν προκειμένην εἰκότα, κήπους, δένδρα, ἄνθη, καρπούς, ἐν σχετικῇ ἀφθονίᾳ. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς μικρᾶς κοιλάδος, τὸ ἔδαφος εἶναι διηρημένον εἰς μικροὺς τετραγώνους κήπους, καλλιεργουμένους ἐπιμελῶς. Αὗτοί ἦσαν τὸ πάλαι οἱ «κήποι τοῦ Βασιλέως,» καὶ φέρουν καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη τὸ ὄνομα τοῦτο.

Οἱ κήποι τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν ἔρχεται ἡ Ῥωσία ὡς πρὸς τὴν ἑκτασιν τῆς χώρας, καὶ μετ' αὐτὴν αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Ὑπεράνω τῆς κοιλάδος, εἰς τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς ἐξέρχονται τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, κεῖται ἡ διάσημος Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Οἱ κήποι τοῦ βασιλέως.

Πρὸς δυσμὰς τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸ βάθος κοιλάδος τρέχει μικρὸς χεῖμαρρος χειμῶνά τε καὶ θέρος. Εἶναι μάλιστα τὸ μόνον ποτάμιον ἡ ρυάκιον ἐκεῖ εἰς τὰ περίχωρα τὸ μὴ ξηραίνεσθαι κατὰ τὸ θέρος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κοίλας αὕτη,

ΓΑΛΛΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ.

Τὴν σήμερον, ὅπου τὰ σχολεῖα εἶναι ἀφθονα ὅχι μόνον εἰς τὴν πατρίδα μας, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, δὲν συλλογιζόμεθα βεβαίως ὅτι πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, ἐδυσκολεύοντο οἱ ἄνθρωποι νὰ διδασκῶν ἀνάγνωσιν καὶ γραφῇ. Τοῦτο συνέβαινε καὶ εἰς τὴν

Γαλλίαν ἀκόμη πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν. Γνωστὸς Γάλλος συγγραφεὺς, Μαρμοντέλ τὸ ὄνομα, λέγει ὅτι ἐδιδάχθη ἀνάγνωσιν εἰς μοναστήριον καλογραιῶν, ὅπου μόνον κοράσια ἐδιδάσκοντο, ἀλλὰ τὸν ἐδέχθησαν κατὰ χάριν καὶ ἐξαιρετικῶς. Ἐκεῖθεν ὁ Μαρμοντέλ ἐστάλη εἰς μίαν κωμόπολιν, ὅπου ἱερεὺς τις παρέδιδεν ἀνάγνωσιν ἀντὶ 15 λεπτῶν τὸν μῆνα, ἀνάγνωσιν δὲ καὶ γραφὴν ὁμοῦ διὰ 25 λεπτά!

Εἰς τοὺς Παρισίους βεβαίως ὑπῆρχον ἀρκετὰ σχολεῖα, ὥστε ἐκεῖ αἱ δυσκολίαι ἦσαν πολὺ ὀλιγώτεροι. Τὰ παιδία ἐδιδάσκοντο πολλὰ ὠφέλιμα μαθήματα, ἐτέρποντο δὲ πάρα πολὺ εἰς τὰ ἀθλητικὰ παιγνίδια. Ἡ προκειμένη εἰκὼν, ληφθεῖσα ἀπὸ παλαιᾶν Γαλλικὴν εἰκόνα, παριστᾷ παῖδας μάλιστα ἀπολυθέντας τοῦ σχολείου καὶ ἀρχίζοντας ἀμέσως τὰ παιγνίδια τῶν. Δύο μάλιστα, οἱ ἐμπροσθινοί, καταγίνονται εἰς τὸ νὰ κλωτσοῦν ὁ εἰς τὸν ἄλλον!

Ὁ συντάκτης τῆς μικρᾶς Ἐφημ. τῶν Παιδῶν ἐδιδάχθη τὴν ἀνάγνωσιν ὑπὸ χωλοῦ τινος ἱερέως, ὅστις συνήθριζε τοὺς παῖδας τῆς κωμopolέως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰς καθημερινάς, καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὸ ἀλφάβητον ἐπὶ μιᾶς ξυλίνης πινακίδος μὲ χαῖρι. Ἐπὶ τῆς πινακίδος ταύτης ἔγραφε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἔπειτα τὸ ἀλφάβητον, ὁ δὲ παῖς ἤρχιζε, λέγων, «Σταυρέ, βοήθει μοι. Ἄλφα, βῆτα, γάμα, κλ.»

Ἀφοῦ ἐμάνθανε καλῶς τὸ ἀλφάβητον, ὁ διδάσκαλος ἐλάμβανε τὴν πινακίδα, ἀπέξεε τὰ

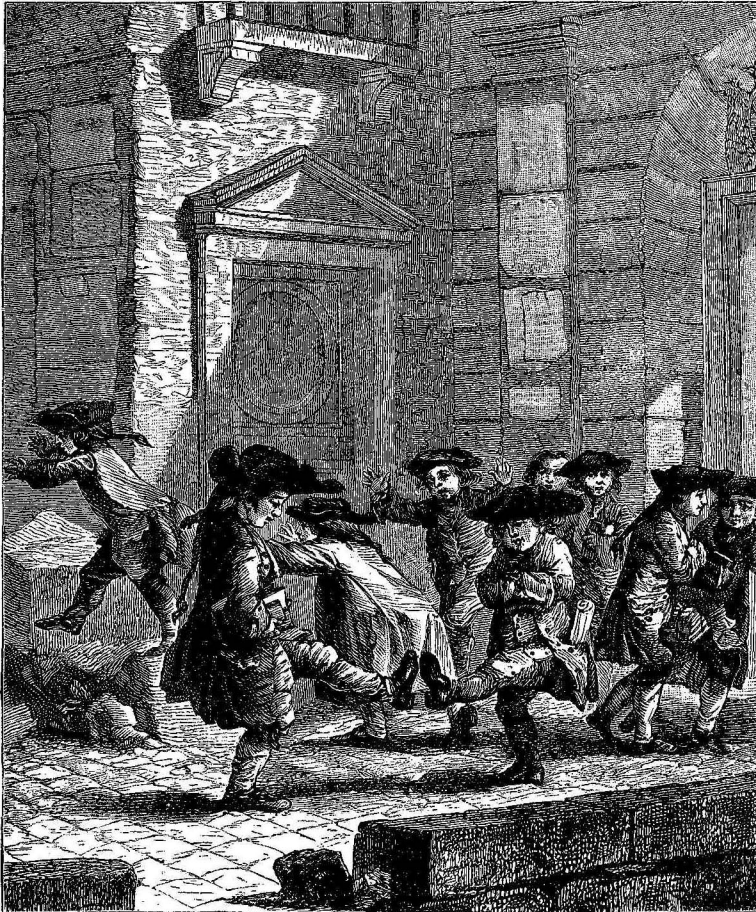
γράμματα, καὶ ἀντὶ αὐτῶν ἔγραφε συλλαβὰς μὲ ἐν σύμφωνον καὶ ἐν φωνῆεν — ἀφοῦ ὁ μαθητὴς ἐμάνθανε καὶ τοῦτο τὸ μάθημα, ἡ πινακὶς ἀπεξέετο πάλιν καὶ ἔγραφετο τρίτον μάθημα περιέχον συλλαβὰς μὲ δύο σύμφωνα καὶ ἐν φωνῆεν. Ἐπειτα ἔγραφοντο αἱ δίφθογγοι — κατόπιν λέξεις δισύλλαβοι καὶ τελευταῖον λέξεις πολυσύλλαβοι. — Ἀφοῦ δὲ ὁ παῖς ἐξεμάνθανε

καὶ ταύτας τότε ἐπροβίβαζε εἰς τὴν ὀκτώηχον, ἀφοῦ δὲ καθίστατο ἱκανὸς ν' ἀναγινώσκη ἐλευθέρως καὶ ταύτην, τότε ἐπροβίβαζε εἰς τὸ ψαλτήριον, ἀφοῦ δὲ ἐγένετο ἱκανὸς ν' ἀναγινώσκη ἐλευθέρως καὶ τοῦτο, τότε ὁ διδάσκαλος τὸν ἐκήρυττε καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς τελειόφοιτος, ἢ ξεσκολισμένος καὶ ἤφινε τὸ σχολεῖον! Οἱ μαθηταὶ σήμερον ἔχουν τόσα μέσα καὶ τόσας εὐκολίας διὰ νὰ μάθουν γράμματα καὶ ὅμως ὀλίγοι εἶναι οἱ ἐξερχόμενοι τῶν σχολείων ἡξεύροντες ν' ἀναγινώσκουν

τόσον καλῶς, ὅσον οἱ μαθηταὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης — καὶ τοῦτο διότι οἱ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ δὲν ἀσκοῦσι τὴν διάνοιαν καὶ τὴν κρίσιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν μνήμην.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΕΛΟΥ.

Κατὰ τὸν Πλίνιον, ἡ ὕελος ἀνεκαλύφθη κατὰ τύχην ὑπὸ τινος Φοίνικος ναύτου, τοῦ ὁποίου τὸ πλεῖον εἶχε φορτώσει νάτρον ἢ ἀνθρακικὴν σόδαν

Γάλλοι μαθηταί.